

ZÁVĚR

Doménová jména pod doménou .cz nemají v českém právním řádu oporu v žádné zákonné ani podzákonné normě a nejsou tedy ani žádným předpisem výslovně chráněna. Významu doménových jmen pro podnikatelskou činnost v síti internet prozatím neodpovídá ani stav právně doktrinálních poznatků.

Vzhledem k faktu, že internet a struktura domén všech úrovní mají přeshraniční charakter, se domnívám, že možnosti české legislativy v současné chvíli jsou již z principu velmi omezené. Na rozdíl od úpravy domény .eu Evropských společenství, u které normativní úprava předcházela počátku registrace doménových jmen, funguje systém doménových jmen pod doménou .cz již řadu let a lze si obtížně představit komplexnější právní úpravu vstupující do již vzniklých právních vztahů.

Osobně považuji správu národní domény soukromoprávním subjektem za model, který odpovídá charakteru sítě internet a jeho dynamičnosti. Sdružení CZ.NIC může úpravou pravidel pružně reagovat na neustálý technologický vývoj informačních technologií. Sdružení CZ.NIC není svázáno pravidly legislativního procesu, a nepodléhá tak politickým rozhodnutím. To ovšem neznamená, že by veřejnoprávní orgány byly bez možností kontroly. Sdružení CZ.NIC je jediným subjektem, který umožňuje registraci doménových jmen v Centrálním registru národní domény .cz a má tak monopolní postavení na trhu České republiky.

Podle mého mínění leží hlavní odpovědnost na rozhodovací praxi vyšších soudů, ke kterým se spory v oblasti jmen často dostávají. Judikatura těchto soudů by měla přijmout zásadní výkladová pravidla pro oblast doménových jmen, která by pomohla v rozhodování sporů pro tuto oblast nižším soudům.